

ζώειν Βλ. ζῆν.

ζωή (συνών. βίος, βίοτος, βιοτή) 1. Ἡ ζωὴ (τοῦ κάθε ἀνθρώπου), life (of individual), Ἐμπεδοκλῆς 2.3 παῦρον δ' ἐν ζωῇ σι βίον μέρος ἀθρόησαντες 2. Ἡ ζωὴ/τὸ ζεῖν, life/living, Δημόκριτος 205 ἀνοήμονες ζωῆς ὁρέγονται . . . θάνατον δεδοκότες. Πρβλ. θάνατος.

ζῷον 1. Ζῶον, animal, Μέλισσος 8(2) καὶ τὸ μὲν ζῶον τὸ δὲ τεθνηκὸς 8(3) καὶ τὸ ζῷον ἀποθνήσκειν Ἐμπεδοκλῆς 128.5 γοαπτοῖς τε ζῷοιςι Ἀναξαγόρας 4.4 καὶ ἀνθρώπους τε συμπαγῆναι καὶ τὰ ἄλλα ζῷα ὅσα ψυχὴν ἔχει Διογένης 4.2 ἀνθρώποι καὶ τὰ ἄλλα ζῷα ἀναπτύεοντα ζώει τῷ ἀέρι 5.12, 15, 20 καὶ πάντων τῶν ζῷων δὲ η ψυχὴ τὸ αὐτό ἐστιν . . . ὅμοιον δὲ τοῦτὸ θερμὸν οὐδενὸς τῶν ζῷων ἐστὶν . . . πολύτροπα καὶ τὰ ζῷα καὶ πολλὰ Δημόκριτος 11 h (τίτλ.) Αἰτίαι περὶ ζῷων 2. Ζῶον σὲ ἀντιδιαστολὴ πρὸς τὸ φυτόν, animal distinct to plant, Διογένης 2.9 οὔτε φυτὸν ἐκ τῆς γῆς φῦναι οὔτε ζῷον 3. Ζῶον, σὲ ἀντιδιαστολὴ πρὸς τὸν ἄνθρωπον, animal distinct to man, Φιλόλαος 13.5 ἐγκέφαλος δὲ <σαμαίνει> τὰν ἀνθρώπῳ ἀρχάν, καρδία δὲ τὰν ζῷον Δημόκριτος 154 γελοῖοι δ' ἵσως ἐσμὲν ἐπὶ τῷ μανθάνειν τὰ ζῷα σεμνύνοντες 164 καὶ γὰρ ζῷα ὅμογενέσι ζῷοις συναγελάζεται 257 κατὰ δὲ ζῷων ἐστιν ὅν φόνον καὶ μὴ φόνον ὅδε ἔχει 278 δῆλον δὲ καὶ τοῖς ἄλλοις ζῷοις. Πρβλ. ζωάδης.

ζωός (ἀντίθ. νεκρός). Ζῶν/ζωντανός, alive, Ἐμπεδοκλῆς 125 ἐκ μὲν γὰρ ζωῶν ἐτίθει νεκρὰ εἴδε' ἀμείβων.

ζωρός. Ζωντανός, alive, Ἐμπεδοκλῆς 35.15 ζωρά τε τὰ ποὺν ἄκοητα.

ζωώδης. Ζωώδης, beastial, Δημόκριτος 105 σώματος κάλλος ζωῷ δεις, ἦν μὴ νοῦς ὑπῆ.

